

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 11.9.2009
COM(2009) 459 galīgā redakcija

2009/0128 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. Priekšlikuma konteksts

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šis ierosinātās regulas mērķis ir noteikt kārtību, kādā nosaka euro monētu autentiskumu un rīkojas ar apgrozībai nederīgām euro monētām.

Padomes Regulā (EK) Nr. 1338/2001 ir paredzēti pasākumi, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu¹. Regulas noteikumos kredītiestādēm un vairākām citām iestādēm, piemēram, naudas pārvadātājiem, ir noteikts pienākums nodrošināt, ka visām euro banknotēm un monētām, ko tie ir saņēmuši un plāno atkārtoti laist apgrozībā, tiek veikta autentiskuma pārbaude un tiek atklāti viltojumi.

Euro monētu autentiskuma noteikšanas pamats līdz šim ir bijusi prakse, kas izklāstīta Komisijas 2005. gada 27. maija Ieteikumā par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām². Ierosinātā regula ir juridiski saistošs instruments, kāds tagad ir vajadzīgs, lai iedibinātu kopēju euro monētu autentiskuma noteikšanas metodi, kas jāizmanto attiecīgajām iestādēm, un noteiktu pārbaudes, kas jāveic dalībvalstīm.

• Vispārīgais konteksts

i) Euro monētu autentiskuma noteikšana

Euro monētu viltošana ir nopietns risks, īpaši attiecībā uz lielākā nomināla monētām. Lai euro monētu lietotāji varētu būt drošāki attiecībā uz izmantotajām monētām, ir regulāri jāpārbauda apgrozībā esošo monētu autentiskums, tādējādi atklājot viltotās monētas un izņemot tās no apgrozības. Attiecīgs pienākums tika tiešā veidā iekļauts Padomes Regulā Nr. 1338/2001 ar 2008. gada 18. decembra grozījumiem. Tā kā daudzas dalībvalstis ir pieņēmušas autentiskuma noteikšanas procedūras, kas atbilst Komisijas 2005. gada 27. maija ieteikuma noteikumiem, viltojumu atklāšanas efektīvās metodes ir plaši atzītas.

Tomēr, vērtējot monētu autentiskuma noteikšanas metožu īstenošanas pakāpi, dalībvalstu vidū joprojām ir vērojamas būtiskas atšķirības. Tas, ka attiecībā uz monētu autentiskuma noteikšanu nav obligātas kopējas sistēmas, dažās dalībvalstīs var kavēt attiecīgo iestāžu aktīvu iesaisti viltojumu meklēšanā, un tādējādi ES līmenī rodas valūtas aizsardzības pakāpes atšķirības. Ņemot vērā šo kontekstu, šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai iestādes visā euro zonā efektīvi īstenotu kopējas apgrozībā esošo euro monētu autentiskuma noteikšanas procedūras un šo procedūru pārbaudes mehānismus.

ii) Apgrozībai nederīgās euro monētas

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, OV L 181, 4.7.2001., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2009, OV L 17, 22.1.2009., 1. lpp.

² OV L 184, 15.7.2005., 60. lpp.

Autentiskuma noteikšanas procesā ir jāļauj atkārtoti laist apgrozībā vienīgi īstas euro monētas. Līdz ar to ir jāatsijā visas pārējās monētas, galvenokārt viltojumi un īstās euro monētas, kas vairs nav derīgas apgrozībai. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt, kā rīkoties ar šīm nederīgajām euro monētām. Euro monētas var kļūt apgrozībai nederīgas ilglaicīgas lietošanas, negadījumu vai bojājumu dēļ. Šādu monētu atrašanās apgrozībā apgrūtina to lietošanu, īpaši automātos, kuri darbojas ar monētām, un lietotāji var apmulsť, nesaprotot, vai šīs monētas ir īstas vai nē. Tāpēc nederīgās monētas ir jāizņem no apgrozības. Tādējādi ar šo monētu izņemšanu no apgrozības saistģtais process pieder pie procedģrām, kuru mērķis ir aizsargāt euro monētas pret krāpniecģsku izmantošanu un viltošanu.

Kopģji noteikumi par rģkošanos ar apgrozģbai nederģgām euro monģtām ir vajadzģgi arģ tģpģc, ka atšķģrģga rģkošanās ar šģm monģtģm dalģbvalstģs rada kropģjošu iedarbģbu. Neraugoties uz iepriekš minģtģ Komisģjas ieteikuma attiecģgo noteikumu ģstenošanu, daģzādās dalģbvalstģs noteikumi un nosacģjumi joprojģm atšķģras, bet daģzos gadģjumos to vispģr nav. Visbeidzot, ir jģnodrošina, ka no apgrozģbas izģņemtģs nederģgās monģetas tiek iznģcinģtas, lai tģs nevarģtu tģkt izmantotas krģpniecģskģm mģrķģm.

2. Apspģriešanās ar ieinteresģtajģm personģm un ietekmes novģrtģjums

Veģcot iepriekš minģtģ Komisģjas ieteikuma izģvģrtģšanu saskaņģ ar tģ 12. pantu, tģka uzsvģrts, ka ir vajadzģgi saģstoģģ kopģjie noteikumi par euro monģtu autentģskuma noteģkšanu un nederģgām euro monģtģm. Izģvģrtģšana notģka sadarbģbģ ar dalģbvalstģm, un tģs kopumģ pauda atbalstu šģjģ priekšģlikumģ ierosģnģtajģm noteģkģmģm. Izģvģrtģjuma veģkšanģi tģka organizģti vairģki darbseminģri un sanģksmes, iesaģstot arģ privģtģ sektora pģrstģvģjus.

Ierosģnģtie pasģkumi ir izstrģdģti tģdģ veidģ, lai netraucģtu attiecģgo iestģžu darbu. Konkrģti, ir ierosģnģts, ka euro monģtu autentģskumu nosaka vai nu ar attiecģgģm monģtu apstrģdes iekģrtģm, vai apmģcģti darbinģki. Tģka atģģmģts, ka galvenģjiem procesģ iesaģģģtajģm, proti, skaidras naudas pģrvadģtģģm, jau ir ļoti efektģvas iekģrtas, kas ir izmantojamas viltoģjumu atklģšanģi vai viegli pielģgojamas šģm mģrķģm. Ja iestģdes izmanto manuģlas autentģskuma noteģkšanas metodes, attiecģģie darbinģki (kasģeri) parasti ir atģģlģstoģģ apmģcģti.

Lģdz ar to, izmantoģot esošģs šķģirošanas procedģras un iekģrtas, euro monģtu autentģskumu var noteģkt, neradot nekģdus traucģjumus skaidras naudas apgrozģbas cikģģ un neveģcot bģģģiskus ieguldģjumus.

3. Priekšģlikuma juridģskie aspektģ

• Ierosģnģto pasģkumu kopsavģilkums

Ierosģnģtģ kģrtģba pamatoģas uz praksi, kas izklģģģģta Komisģjas 2005. gada 27. maiģa Ieteģkumģ par euro monģtu autentģskuma noteģkšanu un rģkošanos ar apgrozģbai nederģgģm euro monģtģm³, ņģmot vģrģ ieteģkuma darbģbas izģvģrtģjumu.

Ierosģnģtajģ regulģ ir ietvertģ noteģkumi par:

- i) euro monģtu autentģskuma noteģkšanu

³ OV L 184, 15.7.2005., 60. lpp.

Attiecīgajām iestādēm ir jānodrošina, ka euro monētu autentiskumu nosaka vai nu ar monētu apstrādes iekārtām, ar kurām ir iespējams atklāt viltojumus, vai manuāli, izmantojot apmācītus darbiniekus. Monētu apstrādes iekārtas ir jāneregulē, izmantojot noteikšanas testu, kura veikšanas kārtību nosaka Eiropas Tehnikas un zinātnes centrs (ETZC). Šo iekārtu testēšanas iespējas būs pieejamas monētu valsts analīzes centros un ETZC, un Komisija publicēs testu sekmīgi izturējušo iekārtu sarakstu. Dalībvalstis atbildēs par euro monētu autentiskuma noteikšanas sistēmas darbības uzraudzību;

ii) rīkošanos ar nederīgām euro monētām

Dalībvalstis izņem no apgrozības ne tikai viltotās monētas, bet arī īstās euro monētas, kas vairs nav derīgas apgrozībai. Tās atlīdzina to monētu vērtību, kuras kļuvušas nederīgas ilglaicīgas aprites vai negadījumu dēļ, bet atsakās atlīdzināt to monētu vērtību, kuras kļuvušas nederīgas manipulēšanas dēļ. Dalībvalstu norīkotie dienesti iekasēs maksu 5 % apmērā no nodoto nederīgo monētu vērtības, taču tiem ir iespēja elastīgi piedāvāt atbrīvojumus tiem uzņēmumiem, kuri cieši sadarbojas ar iestādēm tirgus atbrīvošanā no viltotām un nederīgām monētām. Šo monētu nodošanai būs jāizmanto īpašs iepakojums, un dalībvalstis iznīcinās no apgrozības izņemtās nederīgās monētas.

Lai dalībvalstīm sniegtu vispārīgu pārskatu par attiecīgo darbību, ir paredzēti noteikumi par ziņojumu sniegšanu un komunikāciju.

Ierosinātā kārtība attiecībā uz euro monētām papildina kārtību, ko Eiropas Centrālā banka ierosinājusi attiecībā uz viltotu euro banknošu noteikšanu un banknošu šķirošanu pēc to derīguma.

Ierosinātie noteikumi ir paredzēti tām dalībvalstīm, kurās euro tiek izmantots kā vienotā valūta. Tas tāpēc, ka attiecībā uz euro zonā neietilpstošām valstīm euro monētu autentiskuma noteikšanas metodes mazāk izvērstā veidā jau ir noteiktas grozītajā Regulā Nr. 1338/2001.

• **Juridiskais pamats**

Juridiskais pamats ir Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 123. panta 4. punkts un jo īpaši tā trešais teikums.

• **Subsidiaritātes princips**

EK līguma 106. panta 2. punktā ir noteikts, ka monētu emitēšana ir dalībvalstu atbildības jomā, savukārt pasākumus, kas kopēji piemērojami dalībvalstīs, kurās euro ir vienotā valūta, pieņem Kopienas līmenī, pārsvarā Padomē. Šādi pasākumi attiecas vai nu uz nominālu un tehnisko specifikāciju saskaņošanu, pamatojoties uz 106. panta 2. punktu, vai, visbiežāk, euro aizsardzību, pamatojoties uz 123. panta 4. punkta trešo teikumu. Konkrēti, tā kā attiecībā uz viltotām euro monētām bija vajadzīga Kopienas līmeņa rīcība, tika pieņemts Padomes Lēmums 2003/861/EK⁴, ar kuru dalībvalstis pilnvaro Komisiju koordinēt kompetento tehnisko institūciju darbību, lai aizsargātu euro monētas pret viltošanu.

⁴ Padomes 2003. gada 8. decembra lēmums par analīzi un sadarbību attiecībā uz viltotām euro monētām, OV L 325, 12.12.2003., 44. lpp.

Jautājumā par euro monētu autentiskuma noteikšanu ES līmeņa rīcība aizsākās ar Komisijas 2005. gada 27. maija ieteikumu. Pamatojoties uz minēto ieteikumu, dažas dalībvalstis pieņēma īpašus tiesību aktus, taču vairums dalībvalstu īsteno tā noteikumus ar vispārīgiem valsts noteikumiem. Kopš Regulā (EK) Nr. 1338/2001 ir skaidri ietverta prasība par monētu autentiskuma noteikšanu, ir skaidrs, ka ir vajadzīga vienveidīga euro monētu autentiskuma noteikšanas procedūra. Tas nozīmē, ka ir jāievieš ES līmeņa kārtība⁵.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu. Šajā priekšlikumā ietvertie noteikumi paredz vienīgi to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu mērķus aizsargāt euro monētas pret viltošanu un attiecīgi rīkoties ar nederīgām euro monētām. Turklāt ierosinātie pasākumi ir izstrādāti tādā veidā, lai netraucētu attiecīgo iestāžu darbu.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Izvēlētais instruments — regula — ir vispiemērotākais instruments, lai euro monētām visā Eiropas Savienībā nodrošinātu vienādu aizsardzības līmeni pret viltošanu. Tas tiek nodrošināts ar to, ka ierosinātā metodika ir ļoti specifiska. Tai ir jābūt tieši piemērojamai, un tā nedrīkst radīt atšķirības starp valstīm.

4. Ietekme uz budžetu

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

⁵ Valstu noteikumi par euro monētu autentiskuma noteikšanu ir saskaņā ar ierosinātajiem kopējiem noteikumiem, jo abu veidu noteikumi pamatojas uz Komisijas 2005. gada 27. maija ieteikumu.

Priekšlikums

PADOMES REGULA

par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 123. panta 4. punkta trešo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu⁶,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu⁷,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁸,

tā kā:

- (1) Padomes 2001. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu⁹, ir noteikta prasība, ka kredītiestādēm un citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, veicot maksājumus, kā arī uzņēmējiem, kas ir iesaistīti banknošu un monētu apstrādē un piegādē iedzīvotājiem, ir jānodrošina, ka euro banknotēm un monētām, ko tie ir saņēmuši un plāno atkārtoti laist apgrozībā, tiek veikta autentiskuma pārbaude un tiek atklāti viltojumi.
- (2) Komisijas 2005. gada 27. maija Ieteikumā 2005/504/EK par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām¹⁰ ir paredzēta prakse attiecībā uz euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām. Tomēr, tā kā attiecībā uz monētu autentiskuma noteikšanu nav obligātas kopējas sistēmas, dažādās dalībvalstīs ir izveidojusies atšķirīga prakse, un tādējādi nevar nodrošināt vienveidīgu valūtas aizsardzību visā Kopienā.
- (3) Lai visā euro zonā nodrošinātu efektīvu un vienveidīgu euro monētu autentiskuma noteikšanu, ir jāievieš saistoši noteikumi attiecībā uz to, kā valstu iestādes īsteno

⁶ OV C , , lpp.

⁷ OV C , , lpp.

⁸ OV C , , lpp.

⁹ Padomes Regula (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, OV L 181, 4.7.2001., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2009, OV L 17, 22.1.2009., 1. lpp.

¹⁰ OV L 184, 15.7.2005., 60. lpp.

kopējas apgrozībā esošo euro monētu autentiskuma noteikšanas procedūras un šo procedūru pārbaudes mehānismus.

- (4) Autentiskuma noteikšanas procesā tiek noteiktas arī īstās euro monētas, kas vairs nav derīgas apgrozībai. Šādu monētu atrašanās apgrozībā apgrūtina to lietošanu, īpaši automātos, kuri darbojas ar monētām, un lietotāji var apmulst, nesaprotot, vai šīs monētas ir īstas vai nē. Tāpēc nederīgās monētas ir jāizņem no apgrozības. Tādējādi ir vajadzīgi kopēji saistoši noteikumi par to, kā dalībvalstis rīkojas ar šīm īstajām, bet nederīgajām euro monētām, un kā atlīdzina to vērtību.
- (5) Lai autentiskuma noteikšanas kārtības īstenošanā panāktu vajadzīgo koordinācijas pakāpi, Eiropas Tehnikas un zinātnes centram (ETZC), kas izveidots ar Komisijas 2004. gada 29. oktobra Lēmumu 2005/37/EK¹¹, ir jānosaka testēšanas prasības attiecībā uz monētu autentiskuma noteikšanu, kā arī nederīgo euro monētu pārbaudes specifikācijas.
- (6) Tā kā valstu prakses atšķirību dēļ dalībvalstis atsevišķi nespēj sasniegt mērķi visā euro zonā nodrošināt efektīvu un vienveidīgu euro monētu autentiskuma noteikšanu, un šo mērķi līdz ar to ir labāk iespējams sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

¹¹ OV L 19, 21.1.2005., 73. lpp.

I nodaļa. Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir noteikta kārtība, kādā nosaka euro monētu autentiskumu un rīkojas ar apgrozībai nederīgām euro monētām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā ir lietotas šādas definīcijas:

- (a) „euro monētu autentiskuma noteikšana” ir process, kurā pārbauda, vai euro monētas ir autentiskas un derīgas apgrozībai;
- (b) „apgrozībai nederīgas euro monētas” ir īstas euro monētas, kuras autentiskuma noteikšanas procesā noraidītas vai kuru izskats ir būtiski mainīts;
- (c) „norīkota valsts iestāde” ir monētu valsts analīzes centrs (MVAC) vai attiecīgās dalībvalsts noteikta iestāde;
- (d) „iestādes” ir Regulas (EK) Nr. 1338/2001 6. panta 1. punktā minētās iestādes.

II nodaļa. Euro monētu autentiskuma noteikšana

3. pants

Euro monētu autentiskuma noteikšana

1. Iestādes nodrošina, ka euro monētām, ko tās ir saņēmušas un plāno atkārtoti laist apgrozībā, tiek noteikts autentiskums. Tās šo pienākumu īsteno:
 - (a) galvenokārt izmantojot monētu apstrādes iekārtas, kas iekļautas monētu apstrādes iekārtu sarakstā, kurš minēts 5. panta 3. punktā; vai
 - (b) izmantojot apmācītus darbiniekus.
2. Pēc autentiskuma noteikšanas procedūras pabeigšanas visas viltotās euro monētas un apgrozībai nederīgās euro monētas nosūta norīkotajām valsts iestādēm. Attiecībā uz apgrozībai nederīgām euro monētām piemēro III nodaļas noteikumus.

3. Viltotām euro monētām, kuras piegādātas kompetentajām valsts iestādēm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1338/2001 6. pantu, nepiemēro ne maksu par pakalpojumiem, ne kādu citu maksu.

4. pants

Nepieciešamā testēšana

1. Iestāžu monētu apstrādes iekārtas testē norīkotās valsts iestādes vai Eiropas Tehnikas un zinātnes centrs (ETZC), veicot noteikšanas testu. Šo testu izstrādā tā, lai būtu iespējams pārliecināties, ka monētu apstrādes iekārta noraida zināmos viltotu monētu veidus un visus pārējos monētām līdzīgus priekšmetus, kuri neatbilst īstu euro monētu specifikācijām.
2. ETZC nosaka noteikšanas testa tehniskās specifikācijas, kā arī robežlielumus, kas piemērojami īsto monētu atzīšanai par derīgām.

5. pants

Monētu apstrādes iekārtu noregulēšana

1. Lai monētu apstrādes iekārtu ražotāji varētu iegūt informāciju, kas vajadzīga iekārtu noregulēšanai tā, lai ar tām varētu atklāt viltotas euro monētas, saskaņā ar 4.pantu var veikt testēšanu MVAC, ETZC vai, divpusēji vienojoties, ražotāja telpās.
2. Ja monētu apstrādes iekārta ir veiksmīgi izturējusi testu, iekārtas ražotājam izsniedz testa ziņojuma kopsavilkumu un tā kopiju nosūta ETZC.
3. Komisija savā tīmekļa vietnē publicē konsolidētu sarakstu ar visām iekārtām, par kurām ETZC ir saņēmis vai sagatavojis pozitīvu un derīgu testa ziņojuma kopsavilkumu.

6. pants

Dalībvalstu veiktās pārbaudes un revīzija

1. Dalībvalstis ievieš attiecīgas pārbaudes, lai pārliecinātos, ka iestādes pilda autentiskuma noteikšanas pienākumus.
2. Dalībvalstis iestādēs ik gadu veic pārbaudes uz vietas, lai, izmantojot noteikšanas testus, reprezentatīvam monētu apstrādes iekārtu skaitam pārbaudītu, vai tās darbojas pienācīgi. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis pārliecinās, vai darbinieki, kuriem jāpārbauda euro monētu autentiskums, ir pienācīgi apmācīti manuāli veikt autentiskuma noteikšanu.
3. Katru gadu katrā dalībvalstī pārbaudāmo iekārtu skaitu nosaka tā, lai ar šīm iekārtām attiecīgajā gadā apstrādāto euro monētu apjoms atbilstu vismaz vienai trešdaļai no attiecīgās dalībvalsts emitēto monētu kopējā tīrā apjoma no euro monētu ieviešanas

brīža līdz iepriekšējā gada beigām. Pārbaudāmo iekārtu skaitu aprēķina, pamatojoties uz apgrozībai paredzēto euro monētu triju lielāko nominālu apjomu.

4. Veicot minētās ikgadējās pārbaudes, dalībvalstis uzrauga arī iestāžu spēju noteikt euro monētu autentiskumu, pamatojoties uz to, vai:
 - (a) attiecībā uz viltojumu atklāšanu pastāv rakstveida norādes un organizācija;
 - (b) ir iedalīti pietiekami cilvēkresursi;
 - (c) vai ir rakstveida apkopes plāns, lai nodrošinātu, ka iekārtas tiek uzturētas pienācīgā darbības rādītāju līmenī; un
 - (d) pastāv rakstveida kārtība, kādā norīkotajām valsts iestādēm tiek nodoti viltojumā un citi monētām līdzīgi priekšmeti, kā arī apgrozībai nederīgas monētas.

III nodaļa. Rīkošanās ar apgrozībai nederīgām euro monētām

7. pants

Agrozībai nederīgo euro monētu izņemšana no apgrozības un atlīdzināšana

1. Agrozībai nederīgās euro monētas dalībvalstis izņem no apgrozības.
2. Dalībvalstis atlīdzina vai aizstāj tās euro monētas, kuras kļuvušas nederīgas ilglaicīgas aprites vai negadījumu dēļ. Dalībvalstis var atteikties atlīdzināt apgrozībai nederīgās euro monētas, kuru izskats ir mainīts vai nu tīši, vai kuru izskats mainījies tāda procesa rezultātā, kuram, saprātīgi pieņemot, ir sagaidāma šāda ietekme, neskarot labdarības nolūkā savāktu monētu, piemēram, strūklakās iemestu monētu, atlīdzināšanu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc izņemšanas no apgrozības apgrozībai nederīgās euro monētas tiek iznīcinātas, tās fiziski un neatgriezeniski deformējot, lai tās nevarētu atgriezties apgrozībā vai tikt iesniegtas atlīdzināšanai.

8. pants

Maksa par pakalpojumiem

1. Atlīdzinot vai aizstājot apgrozībai nederīgās euro monētas, ietur maksu par pakalpojumiem 5 % apmērā no iesniegto euro monētu nominālvērtības. Ja visu maisu vai kasti pārbauda, kā paredzēts 10. pantā, papildus maksai par pakalpojumiem iekasē maksu 15 % apmērā no iesniegto euro monētu nominālvērtības.

2. Dalībvalstis var paredzēt vispārējus atbrīvojumus no maksas par pakalpojumiem gadījumos, kad juridiskās vai fiziskās personas, kas iesniedz monētas, cieši un regulāri sadarbojas ar norīkotajām valsts iestādēm viltotu un apgrozībai nederīgu euro monētu izņemšanā no apgrozības.
3. Transporta un līdzīgas izmaksas sedz juridiskā vai fiziskā persona, kas iesniedz monētas.
4. Neskarot 2. punktā paredzēto atbrīvojumu, katru juridisko vai fizisko personu, kas iesniedz monētas, katru gadu atbrīvo no maksas par pakalpojumiem attiecībā uz lielākais vienu kilogramu katra nomināla euro monētu, kuras nav derīgas apgrozībai.

9. pants

Apgrozībai nederīgo euro monētu iepakošana

1. Juridiskā vai fiziskā persona, kas iesniedz euro monētas, sašķiro atlīdzināšanai vai aizstāšanai iesniegtās monētas pa nomināliem un iepako tās standarta maisos vai kastēs šādā veidā:
 - (a) maisos vai kastēs iepako:
 - pa 500 konkrētā nomināla monētām attiecībā uz EUR 2 un EUR 1 nomināla monētām;
 - pa 1000 konkrētā nomināla monētām attiecībā uz EUR 0,50, EUR 0,20 un EUR 0,10 nomināla monētām;
 - pa 2000 konkrētā nomināla monētām attiecībā uz EUR 0,05, EUR 0,02 un EUR 0,01 nomināla monētām;
 - ja daudzums ir mazāks — pa 100 katra nomināla monētām;
 - (b) uz katra maisa vai kastes jābūt norādēm par iesniedzēju personu, iepakojumā esošo monētu vērtību un nominālu, masu, iepakošanas datumu un maisa/kastes numuru. Iesniedzēja persona iesniedz iepakojumu sarakstu ar pārskatu par iesniegtajiem maisiem/kastēm;
 - (c) ja apgrozībai nederīgo euro monētu kopējais daudzums ir mazāks par a) apakšpunktā minētajām prasībām, attiecīgās euro monētas sašķiro pa nomināliem, un tās var iesniegt nestandarta iepakojumā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, kad šī regula stājas spēkā, dalībvalstis var saglabāt atšķirīgas iepakošanas prasības, kas paredzētas valstu noteikumos.

10. pants

Apgrozībai nederīgo euro monētu pārbaudes

1. Apgrozībai nederīgās iesniegtās euro monētas dalībvalstis pārbauda šādi:

- (a) norādīto daudzumu pārbauda, nosverot katru maisu vai kasti;
 - (b) autentiskumu un izskatu pārbauda izlasei, kas ir vismaz 10 % apmērā no iesniegtajām monētām.
2. Ja pārbaudes laikā atklājas anomālijas vai neatbilstība 9. panta noteikumiem, pārbauda visa maisa vai kastes saturu.

11. pants

Informācijas plūsma un komunikācija

Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par iestādēm, kuras norīkotas monētu atlīdzināšanai un aizstāšanai, un konkrētā kārtība, piemēram, iepakojuma prasības un maksa, ir pieejama attiecīgajās tīmekļa vietnēs un attiecīgās publikācijās.

IV nodaļa. Nobeiguma noteikumi

12. pants

Ziņojumu sniegšana un komunikācija

1. Dalībvalstis ik gadu iesniedz Komisijai ziņojumus par darbībām euro monētu autentiskuma noteikšanas jomā. Ziņojumos iekļauj informāciju par to, cik pārbauzu veikts saskaņā ar 6. panta 2. punktu un cik monētu apstrādes iekārtu testēts, par testu rezultātiem, šo iestāžu apstrādāto monētu apjomu, analizēto aizdomīgo euro monētu skaitu un to apgrozībai nederīgo euro monētu skaitu, kuru vērtība atlīdzināta.
2. Komisija ziņo Ekonomikas un finanšu komitejai par attīstības tendencēm saistībā ar euro monētu autentiskuma noteikšanu un apgrozībai nederīgām euro monētām.

13. pants

Piemērošana

Šo regulu piemēro iesaistītajās dalībvalstīs, kas uzskaitītas Regulas (EK) Nr. 974/1998 pielikumā.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2012. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*